

Fryd og gammen på kvenskinspirert barneteater

«Havfruens perler/Merenneidon helmet» er et teaterstykke for barn der det brukes norsk og kvensk. Stykket er bygd på kvensk og finsk tradisjon, og var til tider nokså skummel også.

Anne Mari Rahkonen Berg
Journalist

Publisert 20. jan. kl. 11:31
Oppdatert 20. jan. kl. 16:07

Fantastisk god stemning på scenen i Hålogaland Teater i Tromsø etter at teaterstykket Havfruens Perler var ferdig. Trygve Beddari, Anne-Margaret Nilsen og Astrid Serine Hoel, lokket publikum med på scenen for å danse masurka og synge i lag på kvensk.

FOTO: ANNE MARI RAHKONEN BERG / NRK

f

– Ja, vanntrollet var der (peker på scenen). Det var litt skummelt, sa lille Linus Eidstø-Hiss (3) som om han aldri hadde gjort noe annet enn å gi intervjuer til nærgående journalister.

t

✉

Merete Eidstø er mor til små barn. Hun er en av få unge foreldre som kan kvensk, og som overfører språket til barna sine. Sønnen Linus er tre år og var første gangen med for å se på barneteater.

Draugen eller "vanntrollet" ble spilt av Anne-Margaret Nilsen. Draugen klarte å skape mye liv og røre på scenen.

FOTO: ANNE MARI RAHKONEN BERG / NRK

Det ble fryktelig spennende og litt skremmende for treåringen, da draugen eller «vanntrollet» stjal perla til havfruen. Vanntrollet kunne virkelig brøle fra seg.

– Jeg tror det virket veldig virkelig for han. Han ble veldig med i det som skjedde på scenen. Jeg tror han kjente igjen den kvenske sangen «Hyvän illan» som ble sunget der. Det var uansett veldig spennende om man er kven eller ikke, og uten tilknytning til kulturen. Jeg synes det er et veldig spennende materiale de har gjort om til et teaterstykke, sier moren Merete Eidstø.

Etterlengtet pionerprosjekt

Det var i fjor at danseren Astrid Serine Hoel tok kontakt med musikerparet Anne–Margaret Nilsen og Tryggve Beddari, i håp om at de var interessert i å være med å lage et barneteaterstykke som var rettet mot det kvenske miljøet i Nord–Norge. Beddari – Nilsen ble gladelig med, og finansieringen til stykket falt også på plass. Da var det bare å brette opp ermene.

Lille Linus fikk møte heltene etterpå. Teatergruppa har holdt over 30 forestillinger siden juni i Nord-Troms og Finnmark. Etter Tromsø bærer det videre til Oslo hvor de skal opptre på sykehusene i februar. Og senere på våren skal de spille på Tornedalsteatern i Sverige.

FOTO: ANNE MARI RAHKONEN BERG / NRK

– Nå har vi spilt på over tretti plasser siden juni. Vi har reist rundt omkring i Finnmark og Troms, og blitt veldig godt mottatt, forteller Anne–Margaret Nilsen.

– *Jeg har møtt noen som har sett på teaterstykket deres fire ganger! De har kjørt etter dere kun for å se stykket en gang til. Er det et godt tegn?*

– **Klart det er et godt tegn! Tenk at vi har fått blodfans, sier Nilsen mens alle ler.**

Teatergruppen er veldig trygg på scenen og kontakten med publikum er god og hjertelig. Etter hvert er det flere barn som våger seg på scenen, invitert av «Havfruen/Merenneito» Astrid Serine Hoel. Der kan de se nærmere på «kantele» og de magiske perlene som er laget av kjærlighetstårene til en stor trollmann. Så fanger de såpebobler.

Hvis du ikke fikk med deg teaterstykket denne gangen, er det fortsatt håp om å få se det senere.

Danser Astrid Serine Hoel strålte på scenen som Havfrue/Merenneito mens musiker Trygve Beddari skapte magisk musikk.

FOTO: ANNE MARI RAHKONEN BERG / NRK

– Jeg tror at denne forestillinga er så godt innarbeidet at vi kan plukke det opp igjen når det er behov for det. Og *det* gjør vi mer enn gjerne, sier Trygve Beddari.

– Og i løpet av våren skal vi også spille på Tornedalsteatern/Tornionlaakson teatteri i Sverige, sier Astrid Serine Hoel.

Kanskje én dag bare på kvensk/finsk?

Merete Eidstø kan både snakke og skrive på kvensk. Hun jobber på Kvensk institutt /Kainun institutti som oversetter, og har et bevist forhold til det kvenske. Hun snakker kvensk til Linus på tre år, og skal overføre språket også til «Lillemor» på tre måneder.

Det var ikke så mange barn blant publikum, men den voksne garde lot seg også underholde av dans, musikk og spennende eventyr.

FOTO: ANNE MARI RAHKONEN BERG / NRK

– Jeg skjønner godt at teaterstykket er på norsk, fordi de fleste barna er vel norskspråklig. Men det hadde vært utrolig artig hvis det hadde vært teaterstykker på kvensk eller finsk også, sier Eidstø.

– Du har valgt å snakke kvensk til dine barn. Hvorfor?

– Jeg synes det er veldig viktig siden vi har tilknytning til Porsanger (Porsanki). Jeg merker det når vi er på besøk der, at det betyr ganske mye at et lite barn kan snakke kvensk. Det har ikke vært så vanlig på mange år, egentlig.

Publisert 20. jan. kl. 11:31 | Oppdatert 20. jan. kl. 16:07